

הזבירה

יו"ל ע"י חבורת האברכים
ספינקא - אשדוד

האמר בהזבירה

פנינים מלוקטים מדברי רבינו שליט"א והחברים

ההתמודדות מקנה שם!

שמו של משה רבינו ע"ה מורכב משלושה נושאים שהתקשה בהם.

מנורה - משרע"ה השליך כיכר זהב לאש והקב"ה הוציא עבורו מנורת זהב.

שקל - הרבש"ע הראה למשה מטבע של אש עבור שיידע איזה מטבע לדרוש.

החודש - הלבנה נגלתה לרועה הדור בצורתה כפי שצריך לקדשה. ללמדך כי מנהיג הדור נקרא על שם התמודדויותיו ולא על שם הצלחותיו דווקא.

"וַיְהִי בְעֵלּוֹת הַמַּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֵלָיוּהוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר... וְאַתָּה הִסַּבְתָּ אֶת לְבָבְךָ אַחֲרָיִתִּי:"

"ומדרש אגדה: (במדבר רבה יח,יב) אם לא תענני, אף אני אהיה כופר ואומר, אתה הסבות את לבם:"

לכאורה כיצד יכול להיות שאליהו הנביא יאמר כאלו דברי עזות כלפי הקב"ה?

מבאר רבינו שליט"א במתק טעם, כי אליהו הנביא ראה את שפלותו וביקש מהשם, ללא התרסה חלילה, שיחזק ויחשל את אמונתו בהשם יתברך, כי לולא עזרתו עלול הוא חלילה, לכפור..

חיקוי מקורי..

בפורים, עת עמד הקהל לנגד הרה"ק מצאנז קלויזענבורג, מקים עולם החסידות שאחר השואה, נעמד אחד המבושמים על השולחן והחל חורז ריקודים במילתא דבדיחותא.

אחרי כמה מחרוזות ברוח זו, החל השיכור לחקות את הרבי בתפילתו, עם התנועות והבכיות.

הקהל עמד מרותק וציפה לראות את תגובת הרבי.

להפתעתם, הרבי החל בוכה, ולתמיהתם ענה, מי יודע אם פעם אחת עלה בידו להתפלל תפילה לשם משיים ובכוונה רצויה, ומאז ועד עתה הוא רק מחקה את תפילתו, כפי שהחסיד השתוו עושה עתה על השולחן.

ביום בהיר הגיע אחד משרי הממשלה הבכירים לביקור בעיירה אניפולי, מקום משכנו של הרבי ר' זושא זיע"א.

השר ערך קבלת קהל, ולאחר יום עמוס שבו קיבל קהל וענה לתלונתם ומענותם, רצה לפרוש למנוחה קלה.

אחד העוזרים הגניב לאוזנו את הידיעה על הצדיק הגדול שמכל הגלילות מחלים את פניו וסיים: "אומרים שאליו מגיע קהל רב יותר מאשר לכבוד השר.."

האציל ננער ממיטתו ודרש במפגיע לרתום את המרכבה ולהיפגש עם הצדיק, בכדי להיווכח בצדקת הטענה.

לאחר שירד בפתח ביתו של הרבי ר' זושא, קיבלו הצדיק במאור פנים, והקשיב לשאלת השר בנעימות.

"מדוע אליי", הצביע על עצמו "שאני ממקבלי ההחלטות המכריעות, לעיתים כשבעים - שמונים החלטות גורליות לחיי אלפי בני אדם, מחלים את פני מעט יותר מאשר ממך, אדוני הרב" סיים השר הבכיר את הקובלנה, בעודו ממתין לתשובה.

"התשובה על כך פשוטה ביותר, " החזיר לו הרבי. "אתה, שרוצה לברוח מעצמך או מהתמודדות פעוטה בחיך, בורח אל עבודתך השוטפת ומטביע שם את כוחך, וכך הינך מגיע לעשרות ההחלטות הללו."

כאן עוצר הצדיק ומישיר מבטו אל האציל הנזעם.

"אך אני, מקבל החלטה אחת במהלך חיי והיא - להתבטל ולהכניע עצמי לבורא העולם. והחלטה זאת, " כך הרבי "מכריחה אותי להתחבר אל עצמי קודם כל. ואדם אשר מחובר לעצמו, מקרין סביבו חיבור ואור אלוקי.

וזוהי התשובה לשאלתך, מדוע ישנם יותר ממתינים בקבלת קהל אצלי, מאשר אצלך.. " סיים הרבי ר' זושא את תשובתו.

טלפון מהבורא..

הרבש"ע מתקשר איתנו על ידי 'טלפונים'..

לפעמים הטלפון מתבטא במידה שמתחילה להתגבר כנחשול בלב האדם, ולפעמים בצורת כאב או מעבר, שזהו הצלצול שלהרבש"ע שרוצה שנדבר אתו.

אך בל נהיה כאותו אדם שחיפש חניה ו'תִּיקְשֶׁר' עם הקב"ה, אך שניה אחר כך, כאשר הבחין בחניה פנויה, 'שם' את הבורא על 'שיחה ממתינה' ונכנס לחניה.

ההתנהגות הזו רק גורמת שהקב"ה, שרוצה את הקשר שלנו, יתקשר מ'טלפון' נוסף..

מי שמכיר בגדלות הבורא ובשפלות עצמו, ואינו מעז להותיר את השם בהמתנה, אינו זקוק ל'טלפון' שני.

בין בני החבורה תוכניות למטה, מתוכננות למעלה..

הגעדאנק

ונאלץ להתחיל בניהול ממלכה נוכרית עצומה, ולהקשיב להגיגי שרים מפוטמים ולהג עכור וחומרי אינסופי, ואף פרשו ממנו מקצת סנהדרין על כך! (אסתר יג)

היהודים גם הם לא טומנים ידיהם בצלחת התכנונים, וימים ספורים אחרי שניקו את הבית עד פירור האבק האחרון וקנו סטים חדשים ונוצצים לליל הסדר, קיבלו את ההודעה כי הפסח הזה עומד לעבור בצום של לפחות שלשה ימים.

ומי מדבר על המן, שלמול השיבוש של תוכניתו כל השאר הם כאין וכאפס. כמובן שהמן אף לא התכוון למצוא עצמו על עמוד התליה.. בקיצור, כל אחד רצה לתכנן, ויצא מתוכנן.

וזה מהות הפורים.

כי "מי שטרר בערב שבת יאכל בשבת", מפרש רבינו שליט"א כי כפי ההתמודדות שניתן אל מול האורות שמצטמצמים בתוך תוכי המידות לפני השבת, כך נוכל לקבל את השפע שיורד אלינו בשבת עצמה.

כך כפי שנתמודד עם השיבושים - המכוונים (!) כך נוכל לקבל ולכנס את השפע של פורים, ושל כל יום, ולהתחבר לאינסוף יתברך.

הבלתי צפוי!

אחד החברים חידד על הדרך שמלמדת אותנו להתמודד עם הבלתי צפוי.

אנו נוטים לחשוב כי הבלתי צפוי הכוונה אסונות טבע או מלחמות עולם. אך באמת זה מתבטא בדברם פשוטים הרבה יותר.

למשל, כאשר אני מחליט ומתכנן לזיזם יציאה בשעה מסוימת, ואילו לבני הבית מתאימה יותר שעה מאוחרת יותר.

ביכולתי להתעקש ולהתעלם מרצונם, ומהסיבה שכופה עליי מציאות שונה מכפי שחשבתי, ואם אמשיך בכל הכוח ייגרם רק צער עבורי ועבור הסובבים אותי.

אך אם אתן הכנעה למהלך שבו רוצה הרבש"ע להוביל אותי, אזי לא רק שאקבל שלוה ורגיעות הנפש, אלא אני אף מתחבר למקור החיים!

והכלל והעיקר:

אין הדבר תלוי אלא ב!!

רבנו שליט"א מלמדנו כי כל יום טוב הוא כעין, דגש - כעין, יום רגיל. אך מושם בו דגש מיוחד על נשוא מסוים על מנת ללמוד מכך עבור כל ימות השנה.

עברנו את חג הפורים, יום טוב שבו גלום הפוטנציאל העצום ביותר עבורנו, ללמוד וללמד את עצמנו עבור כל ימי החול האפוריים, כפי שנאמר על ידי חז"ל "כל המועדים עתידין ליבטל, וימי הפורים אינן בטלים לעולם." (ילקוט שמעוני, משלי, רמז תתקמז)

הבה נתבונן ברעיון אחד מני רבים על אודות היום הגדול פורים, שיכול לשמש אותנו במלחמתנו הארוכה כל רגע ורגע במלחמת החיים.

רוצה לתכנן ויוצא מתוכנן..

אם נתבונן לרגע בכל הדמויות, וננסה לחשב את צעדיהם, נראה כי כל אחד קיבל את המסלול המיוחד עבורו ללא שחשב על כך מראש.

המלך האדיר אחשוורוש, אשר משל בכיפת מאה עשרים ושבעה מדינות, היה אנטישמי לא קטן, ואף כל הסעודה והמשתה הענק שערך היה לציין את השיגו האדיר שעם ישראל נשאים תחת חסותו.

אך הוא היה פחדן, ולא העז להתחיל אתם מעבר לכוס היין והבשר. אך הקב"ה 'סיבב' אותו והכריח אותו להתערב בכך שהביא אליו את ראש שריו -המן האגני, ונתן לו את טבעתו ובעל כרחו נכנס לעניינים.

ואף על פי כן עדיין מנסה להישאר מחוץ לזרקורים, כך נראה משאלתו התמימה-משהו לאסתר, כאשר האשימה בפניו את המן שחפץ בהשמדת היהודים: "מי הוא זה ואיזה הוא שמלאו ליבו לעשות כן?!"

אך על אפו וחמתו הוא מעורב עד צווארו. עד כאן אחשוורוש. לאסתר הצדקת כמובן לא הייתה כזאת תכנית לצאת מחיק מרדכי ולהתחתן עם נוכרי מגושם, אך שוב, יש מנהל מלמעלה.

מרדכי הצדיק נאמר שהיה ראש הסנהדרין, ומנהיג הדור, וכל כוונתו הייתה לקרוע את רוע הגזירה ולהמשיך בתלמודו. אך, רבות מחשבות בלב איש, ובסוף המנילה התמנה למשנה למלך,

די פינטע'ל פון ד'חבורה

במלחמת הרצוי והמצוי:

להסכים אך לא להשלים!

(ר' אהרן לייזרזון שליט"א)

להערות והארות בטל': 0583221530

או במייל:

SH0583221530@GMAIL.COM